Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Quaestiones argumenti obstetricii

https://hdl.handle.net/1874/312630

QUAESTIONES

ARGUMENTI OBSTETRICII.

9.

QUAESTIONES
ARGUMENTI OBSTETRICII,

QUAS,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

JACOBI VAN HALL,

ORD. LEON. NEDERL. EQUITIS, ORD. CORON. QUERN. DECURIONIS
JUR. ROM. ET HOD. DOCT. ET PROF. ORD.,

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS MEDICAE DECRETO,

Pro Gradu Doctoratus,

SUMMISQUE IN ARTE OBSTETRICIA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS,

IN ACADEMIA RHENO-TRAJECTINA

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

DEFENDET

ARIUS VAN EIJK,

Heusdensis,

MEDICINAE DOCTOR.

A. D. XIX. M. JUNII A. MDCCCLV, HORA VII.

TRAJECTI AD RHENUM

P. W. VAN DE WEIJER

TYPIS MANDAVIT.

MDCCCLV.

THESES.

I.

Matris conservandi causa caput foetus vivi perforari licet.

II.

Versio in pedes versioni in caput in omnibus casibus praeferenda est.

III.

Exceptis manifestis conceptionis impedimentis, nulla dantur signa certa e quibus graviditatem ab esse concludere licet.

IV.

Non concedo Cazeaux dicenti: »il est très »important que la femme ne se lève pas avant »le neuvième jour."

V.

Ubi prolapsus funiculus umbilicalis non cito reponi potest, partus terminetur necesse est.

VI.

Medicamenta ecbolica, quae dicuntur, ad partum praematurum provocandum rejicienda sunt.

VII.

Ad partum praematurum provocandum membranarum punctio, quamvis efficacissima methodus, aliis methodis postponi debet.

VIII.

Ostio uteri nondum aperto a secale cornuto abstinendum est.

IX.

In metrorrhagia post partum longe melius est manum in uterum inducere quam injectiones adhibere.

X.

Versione peracta foetus expulsio nunquam naturae relinquenda est.

XI.

Ophthalmia purulenta neonatorum a matris fluore albo saepissime originem ducit.

XII.

Lineae albae incisio praevalet omnibus aliis sectionis caesareae instituendae methodis.

XIII.

In eclampsia puerperarum partum terminare optimum est remedium.

XIV.

In placentae operationibus colli uteri irritatio quam maxime evitanda est.

XV.

Synchondrotomia non prorsus rejicienda.